Vlaamse Regering

DE VLAAMSE MINISTER VAN BRUSSEL EN MEDIA

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: **Voorontwerp van Besluit van de Vlaamse Regering houdende de samenwerkingsverbanden van radio-omroeporganisaties die via DAB+ op hetzelfde frequentieblok uitzenden**

Tweede principiële goedkeuring

Om een radiobeleid te voeren gericht op een leefbaar en kwaliteitsvol FM en digitaal radiolandschap wordt het luik 'radio' van het mediadecreet grondig herzien. Deze herziening voorziet onder andere in de invoering van een omroepmodel voor DAB+. Door de overstap van het operatormodel naar het omroepmodel voor DAB+ worden de frequenties voortaan rechtstreeks toegekend aan de erkende radio-omroeporganisaties. Dit ontwerpbesluit bepaalt de nadere uitvoeringsbepalingen voor de oprichting en aanmelding van samenwerkingsverbanden tussen erkende radio-omroeporganisaties die op eenzelfde frequentieblok uitzenden. Zo bevat dit uitvoeringsbesluit onder meer de termijn waarin het samenwerkingsverband tot stand moet komen, een bemiddelingsprocedure wanneer het samenwerkingsverband niet binnen een redelijke termijn tot stand komt en de voor procedures voor radio-omroeporganisaties om informatie te ontvangen over de schriftelijke afspraken van het samenwerkingsverband waaronder informatie over mogelijke toetreding.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/INHOUDELIJK STRUCTUURELEMENT/BELEIDSDOELSTELLING

Het voorliggend uitvoeringsbesluit heeft betrekking op het beleidsveld media en is gerelateerd aan het inhoudelijk structuurelement "Mediabeleid".

In het Vlaams Regeerakkoord 2024 – 2029 (Parl.St. Vl.Parl. 2024-25, nr. 31/1) is de volgende passage terug te vinden:

> "*De snelle transitie van het radiolandschap vergt een intensieve inzet op digitalisering. De opgeleverde Radiostudie moet als leidraad dienen om deze transitie te faciliteren.*"

In de beleidsnota Media 2024-2029 (Parl.St. Vl.Parl. 2024-25, nr. 148/1) zijn volgende passages terug te vinden onder SD V.1 "Via samenwerking en innovatie naar een sterker, veerkrachtiger en pluriform Vlaams media-ecosysteem" / OD V.1.2 "Samen met onze partners garanderen we een dynamisch en evenwichtig omroeplandschap in Vlaanderen":

> "*(Digitale) Radio*
> *De komende vijf jaar staat het radiolandschap voor een aantal belangrijke gebeurtenissen. (…).*
> *Om een coherent radiobeleid te kunnen voeren, is het belangrijk dat het toekenningsmoment van bepaalde erkenningen zoveel mogelijk in elkaars lijn liggen. Ik zal samen met mijn administratie onderzoeken op welke manier ik dit best realiseer.*
> *(…)*
> *Ik maak werk van een plan voor (boven-)lokale DAB+ waarbij bestaande en eventueel nieuwe (niet-landelijke) frequentiecapaciteit gezocht en gebruikt wordt om precies voor die bovenlokale gebieden frequentiezones af te bakenen om op DAB+ uit te zenden. Voor mij is de overstap van een operatormodel naar een omroepmodel een essentieel onderdeel van een toekomstig digitaal radiolandschap, waarbij - net zoals bij FM – de frequentiegebruiksrechten voor radio's terechtkomen bij de omroepen zelf en niet langer toegekend worden aan een etheromroepnetwerk.*
> *(…).*"

In de bijlage 'Overzicht beleids- en regelgevingsinitiatieven' aan de Beleidsnota Media staat het volgende bepaald:

> "*Decreetswijziging "RADIO".*
> *Om tot een digitaal radiolandschap te komen waarbij digitale frequenties via erkenningen worden toegekend, herzien we het regelgevend kader.*"

De beleids- en begrotingstoelichting (BBT) Media 2026 (Parl.St. Vl.Parl. 2025-26, nr. 13-W/1) stelt onder het luik OD V.1.2 Samen met onze partners garanderen we een dynamisch en evenwichtig omroeplandschap in Vlaanderen:

> "*Om ook de evolutie naar het digitaal radioluisteren verder te ondersteunen, zal ik in 2026 het DAB+-regelgevend kader verder uitwerken. Dit kader zal onder meer toelaten de overstap te maken naar het omroepmodel en het uitzenden op DAB+ mogelijk te maken voor de lokale radio-omroeporganisaties. Dit regelgevende kader zal onder meer de erkenningscriteria van een vergelijkende toets voor de landelijke multiplexen en voor de lokale multiplexen vastleggen. Ik zal in 2026 ook een definitief lokaal frequentieplan opmaken.*"

Dit voorontwerp van besluit geeft verder uitvoering aan het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie.

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

- De Inspectie van Financiën verleende gunstig advies op 23 juni 2026.
- Het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het budgettair beleid, werd ontvangen op 8 juli 2026.
- Het bijgaande voorontwerp van besluit werd aangepast aan het wetgevingstechnisch- en taaladvies nummer 2026/245 van 7 juli 2026.
- De Vlaamse Regering keurde het voorontwerp van besluit een eerste keer principieel goed op 17 juli 2026.

//

- De sectorraad Media van de Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media verleende advies op 3 september 2026.
- Het departement hield een raadpleging over voorliggend voorontwerp van besluit van 24 juli 2026 tot en met 21 augustus 2026 en bezorgde het verslag van de raadpleging op 1 september 2026.

Advies Sectorraad Media

De Sectorraad Media bracht op 3 september 2026 advies uit over het voorontwerp van besluit houdende de samenwerkingsverbanden van radio-omroeporganisaties die via DAB+ op hetzelfde frequentieblok uitzenden.

De Sectorraad stelt vast dat dit voorstel op logische en coherente wijze de lijn doortrekt van de eerdere aan het omroepmodel gerelateerde besluiten, en legt slechts enkele vragen en suggesties voor.

De Sectorraad meent dat de verplichting om vertrouwelijke informatie over een samenwerkingswerkingsverband vertrouwelijk te behandelen gebaat zou zijn bij een sterkere formulering, inclusief een verplichte geheimhoudingsovereenkomst.

Repliek: Dit artikel wordt voldoende strikt geacht. De geheimhoudingsverplichting wordt rechtstreeks bij dit besluit opgelegd en heeft daardoor een reglementair karakter. Zij geldt voor alle betrokken partijen, onafhankelijk van enige contractuele afspraak daarover. Het opnemen van een afzonderlijke geheimhoudingsovereenkomst in dit besluit lijkt bijgevolg niet noodzakelijk om deze verplichting te versterken.

Verder stelt de raad zich de vraag of het niet beter zou zijn om alle betrokken partijen middels dit besluit te verplichten deel te nemen aan de bemiddelingsprocedure, wanneer die door een van de partijen wordt ingeroepen.

Repliek: Artikel 147 van het Mediadecreet bepaalt reeds dat de betrokken radio-omroeporganisaties een beroep doen op bemiddeling wanneer het samenwerkingsverband niet binnen een redelijke termijn kan worden gevormd.

Er wordt beslist om de bemiddelingsprocedure in artikel 4, §3 en § 4 te schrappen. Een afzonderlijke bemiddelingsprocedure voor geschillen over de toetreding tot het samenwerkingsverband wordt niet noodzakelijk geacht. Artikel 148, derde lid, van het Mediadecreet bepaalt immers dat het samenwerkingsverband bij onderbenutte capaciteit toegang moet verlenen tot die capaciteit onder billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden. Indien een kandidaat-toetreder van oordeel is dat deze verplichting niet wordt nageleefd, kan die een klacht indienen bij de VRM overeenkomstig artikel 219 van het mediadecreet. §3 wordt eveneens geschrapt omdat op de behandeling van die klacht de algemene procedurebepalingen en termijnen zoals opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006 betreffende de procedure voor de Vlaamse Regulator voor de Media van toepassing zijn.

Volgens de Sectorraad gaat de rol van de VRM in het kader van de bemiddelingsprocedure enigszins verder dan louter bemiddelen. De Sectorraad wijst erop dat de VRM voorlopige maatregelen kan opleggen wanneer dat nodig is om radiostilte te vermijden, en vraagt daarbij te verduidelijken wat de gevolgen zijn wanneer de bemiddelingsprocedure niet tot het beoogde resultaat leidt. In het bijzonder stelt de Sectorraad de vraag of en onder welke voorwaarden dergelijke voorlopige maatregelen in dat geval kunnen worden bestendigd. De Sectorraad adviseert daarom om de rol van

de VRM op dit punt nader te bepalen, zodat voor de betrokken partijen duidelijk is waar de bevoegdheid van de VRM eindigt in de verhouding tussen bemiddeling en een meer bindende geschillenbeslechting.

Repliek: De bemiddelingsprocedure strekt ertoe de betrokken radio-omroeporganisaties alsnog tot werkbare schriftelijke afspraken te brengen en radiostilte op het betrokken frequentieblok te vermijden. Als de bemiddeling niet tot een akkoord leidt, kan de VRM beoordelen of een voorstel dat door de partijen is uitgewerkt billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden bevat. Als een of meer partijen zich zonder redelijke verantwoording tegen dat voorstel blijven verzetten, kan de VRM bepalen dat die voorwaarden zouden moeten gelden voor het samenwerkingsverband. Dit wordt toegevoegd aan het besluit. Daarmee wordt niet beoogd een bepaalde radio-omroeporganisatie te verplichten daadwerkelijk uit te zenden. Een radio-omroeporganisatie kan er in dat geval voor kiezen haar erkenning terug te geven indien die niet instemt met de schriftelijke afspraken die voor het samenwerkingsverband zullen gelden.

Verslag van het Departement Cultuur, Jeugd en Media

Het departement hield een raadpleging over voorliggend voorontwerp van besluit van 24 juli 2026 tot en met 21 augustus 2026 en bezorgde het verslag van de raadpleging op 1 september 2026. Het departement ontving op deze raadpleging reacties die hieronder een repliek krijgen.

De input van belanghebbenden in het kader van de raadpleging die niet voldoen aan alle onderstaande voorwaarden werden door het Departement Cultuur, Jeugd en Media niet in aanmerking genomen:

- de input wordt uitsluitend via e-mail op het adres mediaraadplegingen@vlaanderen.be bezorgd;
- het onderwerpsveld van de e-mail, vermeld in punt 1°, bevat op welke ontwerpregelgeving de input betrekking heeft;
- de e-mail, vermeld in punt 1°, bevat de naam, het adres, het telefoonnummer, het e-mailadres, de hoedanigheid en de eventuele naam van het bedrijf of de organisatie;
- de input heeft betrekking op het voorwerp van de voormelde raadpleging, namelijk de ontwerpregelgeving in kwestie.

Input 1

Een eerste input is afkomstig van een gebruiker. De inputgever formuleert de volgende opmerkingen:

- de inputgever verwijst naar de bepaling waarbij de Vlaamse Regulator voor de Media tijdelijke maatregelen kan opleggen aan een samenwerkingsverband, ook in geval van een bemiddelingsprocedure. De inputgever vraagt welke voorbeelden van tijdelijke maatregelen de Vlaamse Regering hier door de VRM potentieel wil laten opleggen;

Repliek: De bepaling die aan de VRM de mogelijkheid geeft om tijdelijke maatregelen op te leggen, werd geschrapt. Door het opnemen van een bepaling over de bevoegdheid van de VRM om de schriftelijke afspraken te bepalen indien de bemiddelingsprocedure niet tot enig resultaat leidt, is het opleggen van tijdelijke maatregelen niet meer nodig.

- de inputgever merkt op dat schriftelijke afspraken moeten worden gemaakt tussen de omroepen van het samenwerkingsverband. De inputgever vraagt of die afspraken standaard ook aan de VRM en de administratie moeten worden bezorgd, aangezien dit volgens hem niet meteen duidelijk is;

Repliek: Het besluit bepaalt enkel dat de schriftelijke afspraken binnen de voorgeschreven termijn moeten worden vastgesteld en dat de gemachtigde vertegenwoordiger de VRM onmiddellijk op de hoogte brengt van het feit dat de afspraken zijn vastgesteld. Er is inderdaad geen verplichting opgenomen om de afspraken zelf aan de VRM of de administratie te bezorgen.

- de inputgever vraagt of de schriftelijke afspraken door alle omroepen unaniem moeten worden goedgekeurd dan wel bij gewone meerderheid kunnen worden aangenomen. De inputgever vraagt ook of iedereen deze afspraken moet ondertekenen en hoe dit moet worden geformaliseerd. Daarnaast vraagt de inputgever wat moet gebeuren als die schriftelijke afspraken na verloop van tijd wijzigen en of dit moet worden gemeld aan de VRM of aan de administratie;

Repliek: Het is de bedoeling dat de schriftelijke afspraken door alle betrokken radio-omroeporganisaties worden goedgekeurd. De betrokken radio-omroeporganisaties moeten daarom hun akkoord met de schriftelijke afspraken bevestigen. De gemachtigde vertegenwoordiger moet een ondertekende bevestiging van alle betrokken radio-omroeporganisaties kunnen voorleggen waaruit blijkt dat zij met de afspraken instemmen. Het besluit zal op dit punt verder worden verduidelijkt. De unanimiteit die vereist is voor het vaststellen van de schriftelijke afspraken, betekent niet dat voor elke beslissing over de werking van het samenwerkingsverband steeds unanimiteit vereist is. De betrokken radio-omroeporganisaties kunnen in de schriftelijke afspraken zelf bepalen op welke wijze binnen het samenwerkingsverband beslissingen worden genomen, met inbegrip van een beslissingsprocedure waarbij geen unanimiteit vereist is. Zoals reeds aangegeven, moeten de schriftelijke afspraken zelf niet aan de VRM of de administratie worden bezorgd. Ook latere wijzigingen aan deze afspraken moeten niet aan de VRM of de administratie worden gemeld. Een wijziging van de gemachtigde vertegenwoordiger moet wel aan de administratie en de VRM worden meegedeeld, aangezien zij over de actuele contactgegevens van de gemachtigde vertegenwoordiger moeten beschikken (zie repliek bij volgende opmerking).

- de inputgever vraagt binnen welke termijn een wijziging van de gemachtigde vertegenwoordiger moet worden doorgegeven;

Repliek: De termijn waarbinnen een wijziging van de gemachtigde vertegenwoordiger moet worden meegedeeld, is momenteel niet bepaald. Het besluit zal op dit punt worden aangepast.

- tot slot merkt de inputgever op dat over de termijn waarbinnen de VRM een bemiddelingsprocedure moet afronden niets wordt vermeld, terwijl dat volgens hem wel het geval is voor een klacht. De inputgever verwijst naar de bepaling dat de VRM de praktische regels van een dergelijke procedure kan vastleggen. Hij acht het wenselijk om, voor alle duidelijkheid, de termijn waarbinnen een bemiddelingsprocedure moet zijn afgerond ook “decretaal te verankeren”, net zoals de termijn waarbinnen een klacht bij de VRM moet worden behandeld.

Repliek: Het is niet wenselijk om voor de bemiddelingsprocedure een vaste termijn voor de afronding ervan te bepalen. Een bemiddelingsprocedure heeft tot doel om, rekening houdend met de concrete omstandigheden, tot een akkoord tussen de betrokken partijen te komen. De duur die daarvoor nodig is, kan verschillen naargelang de complexiteit van de situatie en de standpunten van de betrokken partijen. Door geen vaste termijn op te leggen, behoudt de VRM de nodige flexibiliteit om de bemiddelingsprocedure af te stemmen op de concrete situatie. Dit neemt niet weg dat de VRM praktische regels kan vaststellen voor het verloop en de organisatie van de bemiddelingsprocedure.

De termijn voor de behandeling van een klacht bij de VRM heeft een andere finaliteit en kan daarom niet zonder meer worden doorgetrokken naar de bemiddelingsprocedure.

Input 2

Een tweede input is afkomstig van een hoofd van een netwerkradio-omroeporganisatie:

- de inputgever licht toe dat een DAB+-multiplex bestaat uit een aantal capacity units. Volgens de inputgever worden radio-omroeporganisaties die uitzenden op een landelijke DAB+-multiplex vandaag gefactureerd per gebruikte capacity unit. Wie meer capacity units gebruikt door een hogere bitrate of een hogere foutcorrectie, betaalt volgens de inputgever meer. Tegelijk stelt de inputgever dat alle radio-omroeporganisaties op de multiplex hoofdelijk aansprakelijk zijn om de volledige kostprijs van de multiplex te betalen, ook radio-omroeporganisaties die met 48 kbps uitzenden. De inputgever verwijst daarbij naar het risico dat één radio-omroeporganisatie in het slechtste geval de volledige huurprijs zou moeten betalen indien alle andere partijen op de betrokken multiplex zouden stoppen. Volgens de inputgever draagt de operator geen risico; de inputgever gaat verder dat, wanneer minder radio-omroeporganisaties uitzenden en er capacity units overblijven, sommige radio-omroeporganisaties hun foutcorrectie of bitrate kunnen verbeteren en daardoor ook meer moeten betalen;

Repliek: De input behoeft geen repliek, omdat de afspraken over de verdeling van de capaciteit, de kostprijs en de onderlinge aansprakelijkheid tussen de omroeporganisaties en de operator contractuele afspraken tussen deze spelers betreffen.

- de inputgever stelt dat in het voorontwerp een partij verplicht wordt om kosten te dragen voor een deel van de multiplex dat niet door een andere partij met 48 kbps wordt ingevuld. Volgens de inputgever is het onregelmatig dat, wanneer een multiplex niet volledig gevuld is en er ook nog plaatsen aan 96 kbps vrij zijn, de partij die een oneven 48 kbps-kanaal heeft toch verplicht wordt te betalen voor een resterende capaciteit van 48 kbps. De inputgever omschrijft dit als een “onrechtmatig beding” en stelt dat die partij volgens hem niet alleen verplicht wordt de resterende 48 kbps “op te hoesten”, maar ook de andere vrije plaatsen op de multiplex. Omgekeerd zouden 96 kbps-kanalen volgens de inputgever niet moeten meebetalen voor overgebleven capaciteit van 48 kbps;

Repliek: De mogelijkheid om erkend te worden om aan 48 kbps uit te zenden, wordt voorzien om radio-omroeporganisaties die een lagere audiokwaliteit aanvaarden, in staat te stellen hun distributiekosten te beperken. Wanneer daardoor bij een oneven aantal gebruikers een resterende capaciteit van 48 kbps ontstaat, is het evenwel redelijk dat de gebruikers van de 48-kbpsmogelijkheid de financiële lasten van die resterende capaciteit gezamenlijk dragen. De organisaties die aan 96 kbps uitzenden, hebben geen voordeel van de keuze voor 48 kbps en worden daarom niet met de daaruit voortvloeiende restcapaciteit belast.

De bepaling zal worden aangepast, zodat het volgende duidelijk wordt: De regeling maakt een onderscheid tussen de financiële lasten die specifiek voortvloeien uit de keuze om met een bitsnelheid van 48 kbps uit te zenden en de financiële lasten van overige resterende capaciteit. De financiële lasten van een resterende capaciteit van 48 kbps die voortvloeit uit de keuze van radio-omroeporganisaties om met die bitsnelheid uit te zenden, worden gedragen door de betrokken radio-omroeporganisaties. De financiële lasten van overige resterende capaciteit worden verdeeld over de radio-omroeporganisaties van het samenwerkingsverband overeenkomstig de toepasselijke afspraken. Wanneer de samenstelling van het samenwerkingsverband later wijzigt, bijvoorbeeld

doordat de erkenning van een radio-omroeporganisatie wordt opgeheven of vernietigd worden de financiële gevolgen daarvan volgens diezelfde afspraken verdeeld.

Dit doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de leden van het samenwerkingsverband om over de financiële lasten die specifiek voortvloeien uit de keuze om met een bitsnelheid van 48 kbps uit te zenden andersluidende schriftelijke afspraken te maken.

De stelling dat een radio-omroeporganisatie die gebruikmaakt van 48 kbps op grond van de ontwerpregeling ook de kosten van andere vrije capaciteit van 96 kbps op de multiplex zou moeten dragen, is niet correct. De regeling heeft uitsluitend betrekking op de specifieke resterende capaciteit van 48 kbps die ontstaat als gevolg van een oneven aantal radio-omroeporganisaties dat ervoor kiest om aan 48 kbps uit te zenden. Voor andere resterende capaciteit voorziet de aangehaalde bepaling niet in een afwijkende kostenregeling. Wanneer er bijvoorbeeld 96 kbps resterende capaciteit is, wordt die resterende capaciteit niet uitsluitend ten laste gelegd van de 48-kbpsgebruikers. De kosten daarvan worden door alle betrokken radio-omroeporganisaties gedragen overeenkomstig de afspraken die zij gemaakt hebben.

- de inputgever stelt dat het niet aan de overheid is om te bepalen “wie er wat betaalt” bij het opzetten van een DAB+-multiplex. Volgens de inputgever moeten de radio-omroeporganisaties in de nieuwe regeling onderling overeenkomen hoe de multiplex wordt opgebouwd, “rekening houdend met de beperkingen vastgelegd in het decreet op de dab+ uitzendingen.” De inputgever stelt dat je de opstelling van een DAB+-multiplex kan vergelijken met een contract tussen verschillende radio-omroeporganisaties die moeten overeenkomen in het bepalen van een operator en in het bepalen van een verdeelsleutel voor de financiering. Volgens de inputgever zou een contractueel beding dat deze voorwaarde uit het voorontwerp van decreet overneemt, niet geldig zijn.

Repliek: De stelling dat de overheid de volledige financiële organisatie van de multiplex bepaalt, is niet correct. De betrokken radio-omroeporganisaties zijn vrij om afspraken te maken, ook over de kostenverdeling. De regelgeving voorziet hierop wel één uitzondering, nl. de regeling voor de resterende capaciteit die specifiek ontstaat door het gebruik van 48 kbps. Zoals eerder toegelicht, is het redelijk om deze kosten toe te rekenen aan de radio-omroeporganisaties die voor deze mogelijkheid kiezen.

- de inputgever stelt dat het economisch risico bij één of drie partijen wordt gelegd, indien drie radio-omroeporganisaties op 48 kbps uitzenden op de betrokken multiplex, zonder tegenprestatie van de andere partijen die op 96 kbps uitzenden. Volgens de inputgever is de bedoeling van grotere mediahuizen om kleinere partijen die op 48 kbps willen uitzenden het financieel onmogelijk te maken om hun kanaal op te eisen, zodat grotere mediahuizen een extra 96 kbps-radio kunnen plaatsen op de multiplex. De inputgever stelt dat de overheid door deze regel kleinere partijen die op 48 kbps willen uitzenden minder onderhandelingsmarge geeft en een ongelijkheid schept in de normale vorming van de DAB+-multiplex;

Repliek: De stelling dat de regeling ertoe zou leiden dat kleinere radio-omroeporganisaties die aan 48 kbps willen uitzenden financieel worden verhinderd hun plaats op de multiplex in te nemen, wordt niet gevolgd. Uit de voorgestelde regeling volgt niet dat een radio-omroeporganisatie die over een erkenning beschikt en aan 48 kbps wens uit te zenden, haar plaats op de multiplex kan verliezen door het gedrag van andere betrokken radio-omroeporganisaties. De regeling waarop de opmerking betrekking heeft, betreft uitsluitend de financiële lasten van de resterende capaciteit van 48 kbps die

ontstaat wanneer een oneven aantal radio-omroeporganisaties gebruikmaakt van de mogelijkheid om aan 48 kbps uit te zenden. Het is redelijk dat de radio-omroeporganisaties die gebruik maken van deze mogelijkheid gezamenlijk de financiële lasten van de daaruit voortvloeiende resterende capaciteit dragen. Radio-omroeporganisaties die aan 96 kbps uitzenden, worden niet met deze kosten belast, aangezien de resterende capaciteit het gevolg is van de keuze om aan 48 kbps uit te zenden.

- de inputgever geeft als voorbeeld dat, als een multiplex vier kanalen van 48 kbps heeft en er nog één kanaal van 96 kbps over is, de vier kanalen van 48 kbps volgens hem ook moeten opdraaien voor de resterende 96 kbps. Volgens de inputgever wordt niet gezegd dat de radio-omroeporganisaties die aan 96 kbps uitzenden deze restcapaciteit moeten vergoeden, aangezien het maximale aantal kanalen aan 48 kbps is bereikt. Daarnaast vraagt de inputgever waarom decretaal wordt vastgelegd dat 48 kbps-radio's onderling de restcapaciteit voor 48 kbps moeten betalen en niet de 96 kbps-radio's. Volgens de inputgever is het niet realistisch dat, wanneer er één partij op een multiplex aan 48 kbps uitzendt en vier partijen aan 96 kbps uitzenden, die ene partij aan 48 kbps moet betalen voor een 96 kbps-kanaal en ook nog voor resterende vrije capacity units van de andere 96 kbps-kanalen;

Repliek: De stelling dat radio-omroeporganisaties die aan 48 kbps uitzenden ook de resterende capaciteit van 96 kbps zouden moeten financieren, wordt niet gevolgd. §3 heeft uitsluitend betrekking op de financiële lasten die overeenstemmen met een resterende capaciteit van 48 kbps die voortvloeit uit een oneven aantal radio-omroeporganisaties dat aan 48 kbps uitzendt. Een resterende capaciteit van 96 kbps valt niet onder deze bepaling. Voor dergelijke capaciteit staat het de betrokken radio-omroeporganisaties vrij om onderling afspraken te maken, ook over de verdeling van de financiële lasten. Uit de regeling kan geen recht voor radio-omroeporganisaties die aan 96 kbps uitzenden worden afgeleid om de kosten van resterende 96 kbps-capaciteit op de radio-omroeporganisaties die aan 48 kbps uitzenden af te wentelen.
Wat de opmerking mbt "maximale aantal kanalen aan 48 kbps": zie repliek *infra*.

- de inputgever vraagt daarnaast wat gebeurt wanneer één van de 48 kbps-kanalen wil overschakelen naar 96 kbps, zodat alle 96 kbps-kanalen opgebruikt zijn en er nog maar drie kanalen van 48 kbps gebruikt worden. De inputgever vraagt of dan "decretaal de resterende 48 kbs radio's toch meer moeten betalen;

Repliek: Een radio-omroeporganisatie wordt erkend om haar omroepprogramma uit te zenden aan een bitsnelheid van 96 kbps of 48 kbps. De bitsnelheid maakt aldus deel uit van de erkenning en kan niet tijdens de erkenningsduur worden gewijzigd. Een radio-omroeporganisatie die is erkend om aan 48 kbps uit te zenden, kan bijgevolg niet overschakelen naar 96 kbps. Wat de vergoeding van de resterende capaciteit betreft, wordt verwezen naar de repliek *supra*.

- de inputgever stelt verder de vraag wat gebeurt wanneer er verschillende aanvragen zijn om uit te zenden op 48 kbps en de vier 48 kbps-kanalen per multiplex vol zijn, maar resterende kandidaten niet op de DAB+-multiplex kunnen gaan aan 48 kbps omdat dat "decretaal gelimiteerd is op vier". De inputgever vraagt of die vier partijen die aan 48 kbps uitzenden dan toch ook moeten opdraaien voor de volledige multiplex omdat die anders niet kan starten met uitzenden. De inputgever vraagt daarnaast waarom er een maximum van vier kanalen aan 48 kbps wordt voorzien en geen maximum voor kanalen aan 96 kbps;

Repliek: Het is onduidelijk op basis waarvan de inputgever tot de conclusie komt dat er per DAB+-multiplex slechts 4 omroepprogramma's aan 48 kpbs zouden mogen worden uitgezonden. Noch het mediadecreet noch het voorliggend ontwerpbesluit legt een dergelijke verdeling vast.

//

- tot slot stelt de inputgever dat de regeling volgens hem leidt tot discriminatie en polarisatie tussen kleinere mediaspelers en grote mediabedrijven.

Repliek: Zie repliek op eerdere input.

Input 3

Een derde input is afkomstig van een lokaal radioproject dat zowel via FM als via DAB+ wil uitzenden en stelt een partij te zijn die nog moet toetreden tot een samenwerkingsverband. De inputgever ondersteunt het uitgangspunt waarbij frequentiegebruiksrechten rechtstreeks aan radio-omroeporganisaties worden toegekend, omdat dit volgens hem de positie van de radio-omroeporganisatie versterkt ten opzichte van een model waarbij toegang tot DAB+ in belangrijke mate afhankelijk is van een netwerkoperator. Tegelijk vindt de inputgever het essentieel dat het samenwerkingsmodel voldoende garanties bevat voor kleinere en onafhankelijke radio-omroeporganisaties, in het bijzonder voor omroepen die nog moeten toetreden tot een bestaand of nog te vormen samenwerkingsverband. De inputgever geeft nog het volgende mee:

- de inputgever vraagt dat het beginsel van billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden uitdrukkelijk en afdwingbaar wordt toegepast op alle essentiële afspraken binnen het samenwerkingsverband. De inputgever verwijst daarbij onder meer naar de verdeling van exploitatie- en investeringskosten, stemrechten, technische keuzes, de keuze van leveranciers en netwerkoperatoren, aansprakelijkheid, en de voorwaarden voor toetreding en uittreding; de inputgever stelt dat een erkenning en een individueel frequentiegebruiksrecht in de praktijk niet waardeloos mogen worden doordat een radio-omroeporganisatie afhankelijk wordt van voorwaarden die eenzijdig door andere deelnemers worden bepaald. De inputgever vermeldt in dat verband ook de rol van de VRM en stelt dat een termijn van één jaar te lang is. De inputgever verwijst daarbij naar het Nederlandse systeem, waar de toezichthouder de samenwerkingsovereenkomst bij onenigheid bindend kan vaststellen tussen alle partijen. Het huidige ontwerp verkort de termijn terecht tot 90 dagen, maar neemt de vraag naar een effectief bindende geschillenbeslechting niet volledig over; volgens de inputgever toont de Nederlandse ervaring aan dat een principe als “niet-discriminerend” op papier onvoldoende is zonder actieve handhaving. Uit een recente publieke consultatie bij de Nederlandse toezichthouder RDI zou gebleken zijn volgens de inputgever dat, ondanks een uitdrukkelijk verbod op discriminerende toetredingsvoorwaarden, gevestigde partijen via een tussenpersoon toch hogere tarieven zouden hanteren voor nieuwe of commerciële toetreders dan voor zichzelf, zonder dat de toezichthouder daar destijds tegen optrad. Dit onderstreept waarom een principe alleen niet volstaat en er nood is aan een effectief afdwingbaar mechanisme volgens de inputgever;

Repliek: Wat de repliek op de schriftelijke afspraken, de bemiddelingsprocedure en het eventueel bindend maken van de afspraken door de VRM betreft, zie repliek op advies sectorraad Media. Daarnaast bepaalt artikel 148 van het mediadecreet uitdrukkelijk dat, wanneer sprake is van onderbenutte capaciteit, het samenwerkingsverband toegang tot die capaciteit moet verlenen onder billijke, redelijke en niet-discriminerende voorwaarden. Wanneer een radio-omroeporganisatie van oordeel is dat de voorwaarden waaronder toegang wordt verleend tot onderbenutte capaciteit niet billijk, redelijk of niet-discriminerend zijn, kan zij hierover een klacht indienen bij de VRM.

- de inputgever verwelkomt artikel 3 van het ontwerp, waardoor kandidaten vóór een erkenningsaanvraag informatie kunnen verkrijgen over de schriftelijke afspraken van het samenwerkingsverband. Volgens de inputgever moet, om de financiële haalbaarheid daadwerkelijk te kunnen beoordelen, minstens informatie beschikbaar zijn over de geraamde

periodieke exploitatiekosten, de eenmalige investeringskosten, de gebruikte verdeelsleutels, bestaande contractuele verbintenissen en eventuele toetredings- en uittredingskosten. De inputgever acht dit in het bijzonder van belang voor lokale en kleinere radioprojecten, waarvoor onverwachte transmissie- of infrastructuurkosten bepalend kunnen zijn voor de haalbaarheid van deelname aan DAB+;

Repliek: Deze opmerking behoeft geen repliek.

- de inputgever stelt daarnaast dat het ontwerp terecht voorziet in bemiddeling door de Vlaamse Regulator voor de Media en in de mogelijkheid om tijdelijke maatregelen te nemen. Het blijft volgens de inputgever echter onvoldoende duidelijk wat gebeurt wanneer partijen na bemiddeling definitief geen akkoord bereiken. Tijdelijke maatregelen waarborgen volgens hem de continuïteit van bestaande uitzendingen, maar bieden geen garantie op een uiteindelijk akkoord voor een partij die nog moet toetreden. De inputgever stelt daarom voor om de VRM de mogelijkheid te geven om, wanneer bemiddeling zonder resultaat blijft, binnen een bepaalde termijn bindende voorwaarden vast te stellen die noodzakelijk zijn om de effectieve uitoefening van de toegekende frequentiegebruiksrechten mogelijk te maken. Zonder een dergelijke regeling bestaat volgens de inputgever het risico dat één of meerdere bestaande deelnemers de toetreding of effectieve uitzending van een andere erkende radio-omroeporganisatie feitelijk kunnen verhinderen;

Repliek: Het is inderdaad mogelijk dat een bemiddelingsprocedure niet tot een akkoord tussen de betrokken partijen leidt. De mogelijkheid tot het opleggen van tijdelijke maatregelen was in dat geval in de eerste plaats bedoeld om de continuïteit van de uitzendingen en het effectieve en efficiënte gebruik van de toegekende gebruiksrechten te waarborgen zolang het geschil duurt. Dit biedt op zichzelf niet noodzakelijk een structurele oplossing wanneer partijen geen akkoord bereiken over de schriftelijke afspraken. Het is daarom wenselijk om in het besluit te verduidelijken dat de VRM, wanneer de bemiddelingsprocedure niet tot een akkoord leidt bindende voorwaarden kan vaststellen die noodzakelijk zijn om de effectieve uitoefening van de toegekende frequentiegebruiksrechten mogelijk te maken. Op die manier wordt vermeden dat een radio-omroeporganisatie haar toegekende gebruiksrecht in de praktijk niet kan uitoefenen doordat binnen het samenwerkingsverband geen akkoord kan worden bereikt. Door het opnemen van deze mogelijkheid voor de VRM wordt de bepaling inzake tijdelijke maatregelen geschrapt (zie *supra*).

- de inputgever vraagt tot slot aandacht voor de positie van kleinere deelnemers binnen het samenwerkingsverband. Volgens de inputgever moet het omroepmodel leiden tot “meer autonomie voor radio-omroeporganisaties” en mag het niet resulteren in “een nieuwe afhankelijkheidspositie binnen de multiplex”. De inputgever vraagt garanties zodat geen deelnemer of groep deelnemers door “economische schaal, aantal programma’s of contractuele positie” disproportionele controle kan verwerven over essentiële beslissingen betreffende de multiplex. De inputgever stelt nog dat het niet beperken van het aantal DAB+-erkenningen per omroep ook moet doorwerken in de interne werking van de samenwerkingsverbanden zelf.

Repliek: Het is niet de bedoeling om in het besluit vooraf regels vast te leggen over de interne besluitvorming binnen het samenwerkingsverband of over de wijze waarop de belangen van grotere en kleinere deelnemers daarbij moeten worden afgewogen. De concrete afspraken hierover behoren tot de schriftelijke afspraken tussen de betrokken radio-omroeporganisaties. De betrokken partijen kunnen daarbij zelf bepalen welke beslissingsmechanismen binnen het samenwerkingsverband worden gehanteerd. Indien de betrokken radio-omroeporganisaties geen overeenstemming bereiken over de schriftelijke afspraken, voorziet het besluit in een bemiddelingsprocedure bij de VRM. Indien

de bemiddelingsprocedure niet tot een akkoord leidt, kan de VRM bindende voorwaarden vaststellen die moeten gelden voor het samenwerkingsverband.

Input 4

Een vierde input is afkomstig van een producent en exploitant van meerdere thematische radio- en televisiediensten. De inputgever sluit zich aan bij de opmerkingen van inputgever 2. De inputgever stelt dat de voorgestelde regeling voor digitale landelijke radio-omroeporganisaties met een bandbreedte van 48 kbps discriminerend en onevenwichtig is, omdat deze volgens hem onevenredig kan doorwegen op kleinere spelers.

Repliek: Zie repliek op opmerkingen van inputgever 2.

2. **INHOUD**

A. ALGEMENE TOELICHTING

Het huidige Vlaamse radiolandschap wordt gekenmerkt door een versnelde digitalisering en een veranderend mediaconsumptiegedrag. Het bestaande regelgevende kader is hier echter nog onvoldoende op afgestemd. Met het oog op het voeren van een radiobeleid dat gericht is op een leefbaar en kwaliteitsvol FM en digitaal radiolandschap werd het luik 'radio' van het mediadecreet grondig herzien door decreet van 10 juli 2026 tot wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de radio-omroeporganisaties.

Dit wijzigingsdecreet voert het omroepmodel voor DAB+ in. Dit model laat toe dat de Vlaamse Regering erkenningen voor DAB+, op basis van een vergelijkende test, toewijst aan radio-omroeporganisaties voor specifieke omroepprogramma's.

Artikel 148 van het mediadecreet bepaalt dat radio-omroeporganisaties die een erkenning krijgen om binnen het aan hen toegekende zendgebied op eenzelfde frequentieblok via DAB+ uit te zenden, moeten samenwerken om de hun toegewezen capaciteit te gebruiken. De partijen binnen het samenwerkingsverband dienen schriftelijke afspraken aan te gaan. Dit uitvoeringsbesluit bepaalt de termijn waarbinnen de schriftelijke afspraken voor de totstandkoming van het samenwerkingsverband moeten worden vastgelegd. Deze termijn wordt vastgelegd op negentig dagen in lijn met de regeling van twaalf weken die in Nederland geldt. Een termijn van negentig dagen wordt als redelijk en werkbaar beschouwd. De termijn begint te lopen vanaf de dag waarop alle radio-omroeporganisaties die erkend zijn om op eenzelfde frequentieblok via DAB+ uit te zenden, hun erkenning hebben verkregen.

Daarnaast voorziet het uitvoeringsbesluit in een bemiddelingsprocedure bij de VRM voor het geval de betrokken partijen er niet in slagen om binnen de voorziene periode van negentig dagen tot schriftelijke afspraken te komen. De administratie van de VRM stelt de praktische regels vast voor de organisatie van die bemiddelingsprocedure, waaronder de maximale duurtijd van een bemiddelingsprocedure. Indien de bemiddelingsprocedure niet tot schriftelijke afspraken leidt, kan de VRM beoordelen of de weigering van een of meer betrokken radio-omroeporganisaties om in te stemmen met een voorstel van schriftelijke afspraken objectief gerechtvaardigd is. Indien dat niet het geval is, kan de VRM beslissen dat de voorwaarden van dit voorstel gelden als de schriftelijke afspraken voor het samenwerkingsverband.

Het Besluit van de Vlaamse Regering van 25 september 2026 voorziet in een procedure voor het gebruik van onderbenutte capaciteit voor erkende radio-omroeporganisaties en openbare radio-omroeporganisaties van de naburige gemeenschappen en buurlanden. Het is wenselijk dat de kandidaat-radio-omroeporganisaties vóór zij een erkenningsaanvraag indienen en de openbare omroeporganisaties die een verzoek wensen in te dienen voor het gebruik van onderbenutte capaciteit vooraf kennis kunnen nemen van de informatie over de schriftelijke afspraken die noodzakelijk is om toetreding tot het samenwerkingsverband te kunnen beoordelen (vb. de financiële voorwaarden). Op die manier kunnen zij beoordelen of het indienen van een erkenningsaanvraag of verzoek zinvol is, bijvoorbeeld in het licht van de financiële haalbaarheid van de toetredingsvoorwaarden. Daarom wordt bepaald dat de gemachtigde vertegenwoordiger van het samenwerkingsverband relevante informatie over de toetredingsvoorwaarden ter beschikking stelt aan kandidaat-radio-omroeporganisaties, ook wanneer zij nog geen formele erkenningsaanvraag of verzoek tot toetreding bij het samenwerkingsverband hebben ingediend. Deze toetredingsvoorwaarden moeten billijk, redelijk en niet-discriminerend zijn. Indien een partij van oordeel is dat dit niet het geval is, kan zij hierover een klacht indienen bij de VRM. Wanneer een erkenningsaanvraag wordt toegekend of een verzoek wordt ingewilligd, dienen onderhandelingen over de toetreding tot het samenwerkingsverband te worden opgestart.

Er wordt vereist dat het samenwerkingsverband een gemachtigde vertegenwoordiger aanwijst. Hierdoor is het duidelijk wie optreedt als aanspreekpunt voor de regulator, de administratie, maar ook voor de minister van media en andere stakeholders.

Het uitvoeringsbesluit voorziet in de financiële gevolgen van de keuze van een landelijke, netwerk-, digitale landelijke of openbare radio-omroeporganisatie om haar omroepprogramma uit te zenden aan een bitsnelheid van 48 kbps in plaats van 96 kbps. Het uitgangspunt van de regeling bestaat erin dat op een landelijke multiplex capaciteit wordt voorzien voor twaalf omroepprogramma's aan 96 kbps. Om flexibiliteit mogelijk te maken, kunnen kandidaten ervoor kiezen uit te zenden aan 48 kbps. De capaciteit wordt georganiseerd in eenheden van 96 kbps. Twee omroepprogramma's die uitzenden aan 48 kbps kunnen samen één capaciteitseenheid van 96 kbps benutten. Indien het aantal omroepprogramma's dat uitzendt aan 48 kbps even is, ontstaat geen bijkomende restcapaciteit. Indien het aantal daarentegen oneven is, blijft een restcapaciteit van 48 kbps onbenut. De regeling maakt een onderscheid tussen de financiële lasten die specifiek voortvloeien uit de keuze om uit te zenden aan 48 kbps en de financiële lasten die verband houden met overige resterende capaciteit. De financiële lasten van de resterende capaciteit van 48 kbps die voortvloeit uit de keuze van radio-omroeporganisaties om aan die bitsnelheid uit te zenden, worden gedragen door de betrokken radio-omroeporganisaties, tenzij hierover andere afspraken worden gemaakt door het samenwerkingsverband. De overige financiële lasten van resterende capaciteit worden verdeeld over de radio-omroeporganisaties van het samenwerkingsverband overeenkomstig de toepasselijke afspraken. Ter illustratie volgen hier enkele voorbeelden:

- Indien bijvoorbeeld twee radio-omroeporganisaties in het kader van een erkenningsronde zijn erkend om aan 48 kbps uit te zenden en vervolgens, na afloop van de initiële erkenningsronde, een bijkomende radio-omroeporganisatie wordt erkend die eveneens aan 48 kbps uitzendt, zal de financiële last van de resterende 48 kbps alleen op de schouders terechtkomen van deze laatste radio-omroeporganisatie, tenzij hierover andere afspraken gemaakt zijn binnen het samenwerkingsverband.
- Indien bijvoorbeeld twee radio-omroeporganisaties in het kader van een erkenningsronde zijn erkend om aan 48 kbps uit te zenden en vervolgens de erkenning van één van deze twee radio-omroeporganisaties wordt opgeheven of vernietigd, zal de financiële last verdeeld worden op basis van de gemaakte afspraken. Op basis van de bepaling in het

uitvoeringsbesluit kan niet afgeleid worden dat deze financiële last automatisch gedragen moet worden door de andere radio-omroeporganisatie die aan 48 kbps uitzendt.

B. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

De artikelen van dit besluit spreken voor zich en behoeven geen toelichting.

3. **BESTUURLIJKE IMPACT**

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van besluit heeft geen budgettaire impact voor de Vlaamse Overheid.

B. ESR-TOETS

Deze is niet van toepassing op voorliggend voorontwerp van besluit.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Het voorontwerp van besluit heeft geen impact op het personeel van de Vlaamse Overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Voorliggend voorontwerp van besluit heeft geen impact op de lokale en provinciale besturen.

4. **VERDER TRAJECT**

Eens de Vlaamse Regering haar tweede principiële goedkeuring heeft gegeven aan voorliggend voorontwerp van besluit zijn volgende vervolgstappen gepland:

- inwinnen van het advies van de Raad van State (adviestermijn 30 dagen);
- voorleggen van het voorontwerp van besluit aan de Vlaamse Regering voor definitieve goedkeuring.

5. **VOORSTEL VAN BESLISSING**

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering houdende de samenwerkingsverbanden van radio-omroeporganisaties die via DAB+ op hetzelfde frequentieblok uitzenden.

2° de Vlaamse minister van Brussel en Media te gelasten om over voornoemd voorontwerp van besluit het advies in te winnen van de Raad van State, met het verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De Vlaamse minister van Brussel en Media

Cieltje VAN ACHTER

Bijlagen
- Voorontwerp van Besluit van de Vlaamse Regering houdende de samenwerkingsverbanden;
- Advies sectorraad Media dd. 4 september 2026.
- Verslag raadpleging dd. 1 september 2026.